

lændingens familiemæssige tilknytning til herboende personer, udlændingens manglende tilknytning til hjemlandet eller risikoen for, at udlændingen vil lide overlast i hjemlandet. Baggrunden for, at også tidsbegrænsede opholdstilladelser vil kunne inddrages efter den foreslåede bestemmelse, er, at der ikke efter konventionens ordlyd er mulighed for at begrænse inddragelsesmuligheden til udlændinge med tidsbegrænsede opholdstilladelser.«

5.1.3.3. Afvisning

I forbindelse med lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven blev de tidligere afvisningsregler i §§ 28-29 samlet i § 28, ligesom der blev indsat nye bestemmelser som følge af Schengenkonventionen. Af § 28 fremgår det herefter, under hvilke betingelser der kan ske afvisning ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, dvs. ved indrejse over en ydre grænse.

I § 28, stk. 1, nr. 6, blev der i overensstemmelse med konventionens artikel 5, stk. 1, litra d, nu Schengenrænskodeksens artikel 5, stk. 1, litra d, indsat en bestemmelse, hvorefter en udlænding, som ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber (nu Den Europæiske Union), kan afvises, hvis den pågældende er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet.

I § 28, stk. 2, blev det fastslået, at statsborgere i lande, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen eller De Europæiske Fællesskaber (nu Unionen), skal afvises efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen.

Den obligatoriske afvisningsregel i stk. 2 gælder dog alene med de i § 28, stk. 6, nævnte begrænsninger. Herefter skal afvisning ikke ske, hvis udlændingen i overensstemmelse med Schengenreglerne har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. En særlig tilladelse efter Schengenreglerne kan gives, hvis det land, ved hvis grænse til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, indrejsen finder sted, finder det nødvendigt at fravige dette princip af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, jf. konventionens artikel 5, stk. 2, nu Schengenrænskodeksens artikel 5, stk. 4, litra c. I så fald begrænses indreisetilladelsen til det pågældende lands område, og de øvrige Schengenlande skal underrettes herom.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 222 af 10. april 1997, side 31) fremgår bl.a., at bestemmelserne om afvisning skal administreres på

en sådan måde, at det undgås, at den fri bevægelighed misbruges. Tilladelse bør derfor kun helt undtagelsesvis komme på tale efter en konkret vurdering, f.eks. fordi udlændingens tilstedeværelse er nødvendig for, at den pågældende kan varetage sine interesser under en eventuel retssag eller i forbindelse med særlige familiebegivenheder.

5.1.3.4. Særligt om indberetning af uønskede udlændinge til Schengeninformationssystemet

I forbindelse med lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven blev der indsat en bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, hvorefter Rigspolitichefen bl.a. indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber (nu Unionen), som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis den pågældende er udvist af landet som følge af en alvorlig strafbar handling eller som følge af andre forhold, som indebærer, at den pågældende er en trussel mod den offentlige orden, jf. den dagældende udlændingelovs §§ 22, 23 eller § 24, nr. 1-3.

Af Schengenkonventionens artikel 96, stk. 1, følger det, at de kompetente nationale myndigheder træffer afgørelse om indberetning i SIS af uønskede udlændinge, der nægtes indrejse. Om de nærmere regler for indberetning henvises til afsnit 5.1.2. ovenfor.

Konventionen må på dette punkt antages at indebære en vis pligt for medlemslandene til at foretage indberetninger af uønskede udlændinge i Schengeninformationssystemet. Artikel 96 er imidlertid en skønmæssig bestemmelse, der overlader den endelige fastlæggelse af kriterierne for indberetning i Schengeninformationssystemet til de nationale myndigheder, idet der i artiklen dog opstilles nogle retningslinjer for fastlæggelsen heraf, herunder at udlændingen er en trussel for den offentlige orden eller sikkerhed eller for den nationale sikkerhed.

Bestemmelsen i § 58 g udmønter således den skønmæssige indberetningspligt, som følger af artikel 96.

Ved enhver beslutning om udvisning – som i de i § 58 g angivne tilfælde automatisk vil medføre indberetning i Schengeninformationssystemet – skal der tages de fornødne humanitære hensyn, jf. udlændingelovens § 26. Afvejningen af på den ene side de forhold, der taler for en udvisning og dermed følgende indberetning i Schengeninformationssystemet, og på den anden side de forhold, der taler imod, vil således være foretaget, førend der sker indberetning i Schengeninformationssystemet.

Rigspolitichefen er i Danmark den centrale myndighed efter Schengenkonventionens artikel 108, stk.